

RESUMS / ABSTRACTS

SECCIÓ MONOGRÀFICA

RESUMS EN CATALÀ

ELS CONEIXEMENTS DE CATALÀ A LES ILLES BALEARS SEGONS EL CENS DE POBLACIÓ DE L'ANY 2001

Joan Melià i Garí

L'objectiu principal d'aquest article és oferir les dades sobre coneixements de català a les Illes Balears obtingudes del Cens de població de 2001. Així i tot, després de comparar-les amb les de 1986 i 1991, l'autor en qüestiona la fiabilitat i posa en dubte que puguin servir per determinar l'evolució dels coneixements lingüístics durant aquest període, perquè s'hi poden detectar nombroses contradiccions. Les causes deuen ser diverses: a part de problemes en la recollida de qüestionaris, cal tenir en compte la complexitat social de les Illes Balears, amb un percentatge molt alt d'immigració recent, un contingent turístic que multiplica per deu la població resident, un gruix considerable d'estrangers que hi tenen residència temporal, la situació de minorització del català, les dificultats metodològiques que suposa la qüestió de la denominació popular de la llengua, etc. D'altra banda, a més de les dades dels censos, se n'ofereixen algunes altres de relatives a coneixements i usos, que poden contribuir a aclarir un poc més el panorama.

COMPARACIÓ DELS USOS I LES REPRESENTACIONS DE LES LLENGÜES A LES ILLES BALEARS, CATALUNYA, EL PAÍS VALENCIÀ I ANDORRA

Ernest Querol i Puig

En aquest article es presenten els principals resultats de la comparació de les enquestes passades, emprant el mateix qüestionari, a quatre territoris on els

habitants parlen català, tot prenent com a referència les dades de les Illes Balears. En primer lloc, es fa una breu exposició dels resultats descriptius; en segon lloc, l'article se centra en les variables que influeixen en l'ús del català a partir del nou model teòric proposat per l'autor; en tercer lloc, es tracta la predicció a dos nivells: d'una banda, la correcció del model a l'hora de classificar adequadament un parlant en un dels quatre grups lingüístics predits i, d'altra banda, la capacitat de suggerir l'evolució dels usos del català en un futur. Finalment, mitjançant una tècnica d'anàlisi multivariada (la regressió lineal) es comprova que les variables del model proposat expliquen més del 82% de l'ús del català que es fa en el conjunt dels quatre territoris estudiats, fet que mostra que el model és significatiu i, per tant, acceptable.

L'ENQUESTA SOCIOLINGÜÍSTICA 2003. PRINCIPALS RESULTATS

Joan-Albert Villaverde i Vidal

En aquest article s'exposen els principals resultats de l'Enquesta sociolingüística 2003, un estudi demoscòpic fet per encàrrec de la Direcció General de Política Lingüística del Govern de les Illes Balears. Per les dimensions de la mostra i la riquesa del qüestionari, podem dir que es tracta de l'estudi d'aquesta naturalesa més ambiciós dels que s'han fet fins avui a les Illes. L'article ofereix informació sobre la competència de la població en llengua catalana, sobre la transmissió intergeneracional de la llengua, sobre els usos lingüístics en diferents situacions de comunicació i sobre les opinions dels ciutadans respecte de diverses qüestions relacionades amb la llengua. Les dades perfilen un panorama de contrastos sobre la situació sociolingüística del català a les Balears, amb aspectes positius i altres de menys favorables; un panorama, no obstant això, en què seria perfectament aplicable una política lingüística positiva i decidida, encaminada a la promoció de l'ús social del català i a la defensa efectiva dels drets lingüístics dels ciutadans.

DINÀMICA NORMALITZACIÓ-SUBSTITUCIÓ A LES ILLES BALEARS

Bernat Joan i Marí

En aquest paper, l'autor assaja de fer un plantejament global sobre la situació sociolingüística de la llengua catalana a les Illes Balears, tot tenint en compte els processos que involucra i les perspectives de futur que poden derivar-se'n. Per una banda, planteja el fet que la diglòssia interlingüística —general a les Illes durant la major part del temps transcorregut entre els decrets de Nova Planta i l'actualitat— està en declivi, especialment entre els sectors amb millor accés a la cultura formal(itzada). Així, la llengua catalana ha guanyat consistència com a vehicle de comunicació científica i artística, i això n'ha fet augmentar el prestigi entre la població en general. Però, correlativament, no s'ha produït un augment

en l'ús social de la llengua que vagi paral·lel a aquest augment de l'estatus. En la situació actual, per tant, existeixen dos pols oposats: un de favorable a la normalització lingüística i un altre de clarament contrari. De la manera com se solucioni, amb el temps, la tensió entre aquests dos pols, en dependrà el futur del català com a llengua pròpia de les Balears.

INTRODUCCIÓ AL MARC LEGAL DE LA LLENGUA CATALANA A LES ILLES BALEARS

Lluís Segura i Ginard

En el context de l'article 3 de la Constitució espanyola de 1978, a les Illes Balears s'ha desenvolupat un règim específic de cooficialitat de les llengües catalana i castellana que té com a pilars bàsics l'Estatut d'autonomia de 1983 i la Llei de normalització lingüística de 1986. Aquest règim s'ha projectat en un conjunt heterogeni de disposicions legals i reglamentàries relatives a matèries tan diferents com el funcionament de l'Administració pública i el reclutament dels seus funcionaris, l'ordenació de l'ensenyament, la defensa dels consumidors, les activitats comercials, etc. Aquest bloc de normes planteja qüestions de gran interès jurídic, com ara l'abast dels deures de coneixement lingüístic, la asimetria existent entre ambdues llengües oficials i la força vinculant del principi de normalització lingüística, que obliga els poders públics a adoptar mesures de recuperació i defensa de la llengua catalana, alhora que impedeix que es prenguin decisions que, sense justificació legal suficient, puguin suspendre o fer recular el procés normalitzador.

LA NOVA REALITAT GEODEMOGRÀFICA DE LES ILLES BALEARS AL COMENÇAMENT DEL SEGLE XXI: CREIXEMENT DE LA POBLACIÓ I FLUXOS MIGRATORIS

Pere A. Salvà i Tomàs

En aquest article l'autor ofereix algunes claus per entendre el complex fenomen migratori que les Illes Balears experimenten des de la segona meitat del segle xx. L'alt dinamisme demogràfic de les Illes s'explica perquè la seva situació geogràfica i la seva particular estructura socioeconòmica les converteixen en un pol d'atracció de fluxos d'immigrants de procedència i característiques heterogènies, que hi arriben moguts per interessos diversos. L'autor detecta una sèrie de dualitats que ajuden a caracteritzar el fenomen: immigració procedent del Nord o del Sud, pobra o rica, qualificada o sense formació, estrictament residencial o de caràcter laboral, etc. La confluència d'aquests corrents migratoris està conformant, a les Illes Balears, una societat molt complexa que produeix una certa sensació de desestructuració. La llengua i la cultura pròpies de les Illes són dos dels elements constitutius de la societat de les Balears que es veuen més seriosament afectats pel fenomen.

OPINIONS I ACTITUDS ENVERS EL CATALÀ DELS ESTRANGERS D'ORIGEN EUROPEU RESIDENTS AL PLA DE MALLORCA

Amaia Iturraspe i Bellver

Joan Miralles i Plantàlamor

L'establiment de noves migracions residencials d'origen europeu en el context d'una societat bilingüe o multilingüe com la dels municipis del Pla de Mallorca planteja la necessitat i la importància de conèixer quines són les actituds d'aquests nous residents envers el català, ja que es tracta d'un col·lectiu numèricament important i políticament reconegut. En aquest article, els autors presenten algunes dades qualitatives extretes d'entrevistes personals fetes a europeus de diverses nacionalitats que viuen als municipis del Pla de Mallorca, al centre de l'illa. Les declaracions d'aquestes persones reflecteixen llurs opinions i actituds envers la llengua catalana, entesa com a eina de comunicació habitual i com a vehicle d'integració, i constitueixen una primera aproximació, molt valuosa, a l'estudi de la percepció que aquestes persones tenen de la realitat sociolingüística del lloc que han triat per viure.

IMMIGRACIÓ I ACOLLIMENT LINGÜÍSTIC A LES ILLES BALEARS

Nanda Ramon i Tous

Durant els darrers cinquanta anys, les Illes Balears han estat l'escenari de notables canvis demogràfics. Al llarg de la darrera dècada, però, el fenomen migratori que afecta l'arxipèlag, influït per diversos fluxos migratoris mundials, ha esdevingut, a més d'intens, complex i heterogeni (actualment viuen a les Balears persones nascudes a cent seixanta estats diferents i que parlen vuitanta llengües distintes). Una de les conseqüències d'aquests canvis és la transformació del panorama lingüístic illenc, entès aquest com a paisatge lingüístic i com a marc de relacions lingüístiques institucionals, col·lectives i interpersonals. Aquest article repassa els mecanismes d'integració que la societat balear ofereix als nouvinguts, mecanismes que, tot i ser molt valuosos, resulten clarament insuficients. L'autora parla del paper de l'escola i de la tasca de les institucions, amb una atenció especial a les mesures concretes d'integració lingüística dutes a terme des de la Direcció General de Política Lingüística del Govern de les Illes Balears durant el període 1999-2003 (materials i recursos, activitats de primer contacte, formació lingüística específica, etc.).

EL PLA INSULAR DE NORMALITZACIÓ LINGÜÍSTICA DE MENORCA

Pilar Vinent i Barceló

Eva Florit i Pons

En aquest article les autores, després de fer una referència succinta a la història de la llengua catalana a Menorca i, especialment, als factors que hi han inci-

dit d'ençà de l'aprovació de l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears (1983), ens presenten el Pla insular de normalització lingüística, un document programàtic aprovat pel Ple del Consell Insular de Menorca. Les autores n'expliquen els antecedents i el procés d'elaboració i en descriuen l'estructura. Així mateix, proporcionen una tipologia dels objectius que conté i de les accions en què aquests objectius es concreten, i estudien la freqüència amb què els objectius i les accions de cada classe apareixen en el Pla.

ABSTRACTS IN ENGLISH

KNOWLEDGE OF CATALAN IN THE BALEARIC ISLANDS ACCORDING TO THE 2001 CENSUS FIGURES

Joan Melià i Garí

The main objective of this article is to offer information on knowledge of Catalan in the Balearic Islands obtained from the 2001 Census. However, after comparing these figures with those from the 1986 and 1991 censuses, the author questions their reliability and expresses doubt whether they provide proper evidence for the evolution of language knowledge over this period, given that a number of contradictions are detectable. The causes are many and various: Apart from problems involved in collecting the questionnaires, another factor to bear in mind is the social complexity in the Balearic Islands, given a very large influx of recent immigration, a floating tourist population that at times multiplies by ten the resident population, the large number of foreigners living there more or less temporally, the trend toward minority status for Catalan, the methodological difficulties created by the popular name given to the language, etc. Furthermore, in addition to looking at the census data, some other figures on knowledge and use of the language are provided, which serve to provide some clarification of the picture.

COMPARISON OF PATTERNS OF LANGUAGE USE AND REPRESENTATIONS IN THE BALEARIC ISLANDS, CATALONIA, THE VALENCIAN COUNTRY AND ANDORRA

Ernest Querol i Puig

In this article we present the main results of the comparison made between the language survey answers, given to the same questionnaire in four territories where Catalan is spoken, while taking the data obtained from the Balearic Islands as our reference point. Firstly, a brief exposition is given of the descriptive results, secondly, we focus on the variables which influence the use of Catalan based on the new theoretical model proposed by the author; thirdly, prediction is exami-

ned at two levels: on the one hand, the accuracy of the model in classifying a speaker according to one of the four predicted groups, and on the other, the degree of success in foreseeing the continuing evolution in the use of Catalan in the future. Lastly, using a multivariate analysis technique (linear regression) it is shown that the variables of the proposed model explain more than 82% of the use of Catalan overall in the four territories in the study, a fact which shows that the model is significant and, accordingly, acceptable.

SOCIOLINGUISTIC SURVEY 2003. MAIN RESULTS

Joan-Albert Villaverde i Vidal

In this article we present the main results of the *Enquesta sociolingüística* Sociolinguistic Survey 2003, a demoscopic study carried out by the Balearic Islands Government's Directorate General for Language Policy. This is the most ambitious survey of this kind carried out to date in the Islands, both in terms of sample size and for the richness of the questionnaire. The article provides information on the population's competence in Catalan, on intergenerational transmission of the language, on patterns of language use in different communicative settings and on the local inhabitants' views on a range of language-related issues. The data add up to a series of contrasts regarding the sociolinguistic situation of the Catalan language in the Balearic Islands — there are positive aspects, and aspects that are less favourable. This is an overall linguistic landscape, nonetheless, in which a positive and decided language policy would be perfectly applicable, aimed at the promotion and fostering of the social use of Catalan and the effective defence of the citizens' language rights.

THE DYNAMICS OF INTERACTION BETWEEN LANGUAGE NORMALISATION AND LANGUAGE SHIFT IN THE BALEARIC ISLANDS

Bernat Joan i Mari

In this paper, the author sets out to provide an overview of the sociolinguistic situation of the Catalan language in the Balearic Islands, noting the processes involved and the resulting outcome in terms of prospects for the future. On the one hand, it is made clear that the interlingual diglossia — the norm in the Islands over most of the period from the *Nova Planta* decrees to recent years — is now in decline, especially among the segments of the population with greater access to formal(ised) culture. Catalan has taken shape as a medium for scientific and artistic communication, and this has increased its prestige among the public at large. However, there has not been a corresponding increase in the social use of the language paralleling this increase in status. The current situation, therefore, is that there are two opposite poles: one favourable to linguistic normalisation and the other clearly against it. The future of Catalan as the native language of the

Balearic Islands will depend on the way in which the tension between these two poles is resolved.

INTRODUCTION TO THE LEGAL FRAMEWORK OF THE CATALAN LANGUAGE IN THE
BALEARIC ISLANDS

Lluís Segura i Ginard

In the context of article 3 of the Spanish Constitution of 1978, the specific co-official regime of the Catalan and Spanish languages which has been developed in the Balearic Islands takes the 1983 Statute of Autonomy and the 1986 Language Normalisation Act as its two basic pillars. This regime was devised and took shape in a heterogeneous series of legal depositions and regulations relating to such diverse material as the working of the Public Administration and the recruiting of its civil servants, educational ordinances, consumer protection, commercial activity, etc. Such a block of norms raises questions of great legal interest, such as the extent of obligations on levels of language knowledge, the asymmetry between the two official languages and the binding force of the principle of language normalisation, which obliges public authorities to adopt measures aimed at reclaiming and defending the Catalan language, at the same time impeding the taking of decisions which, without sufficient legal justification, could halt or reverse the normalisation process.

THE BALEARIC ISLANDS' NEW GEODEMOGRAPHIC SITUATION ON THE THRESHOLD OF
THE 21ST CENTURY: POPULATION GROWTH AND MIGRATORY INFLUXES

Pere A. Salvà i Tomàs

In this article, the writer offers certain keys to understanding the complex migratory phenomenon that the Balearic Islands have been subject to since the beginning of second half of the 20th century. The high degree of demographic dynamism in the Islands can be explained by their geographic situation and their particular socioeconomic structure. This makes them a pole of attraction for influxes of immigrants from a multitude of origins and backgrounds, who arrive there drawn by a variety of motives. The writer singles out a series of dualities that serve to characterise the phenomenon: Southward moving or northward moving immigration, poor or rich, qualified or unqualified, strictly residential or in search of employment, etc. The confluence of these migratory currents is shaping a very complex society in the Balearic Islands, giving a certain impression of destructuring. The language and culture of the Islands are the two shaping elements of the society which most bear the brunt of this phenomenon.

OPINIONS AND ATTITUDES TOWARDS CATALAN, HELD BY EUROPEAN FOREIGN RESIDENTS IN THE PLA DE MALLORCA

Amaia Iturraspe i Bellver

Joan Miralles i Plantàlamor

The installation of new residents from other European countries within the context of a bilingual or multilingual society like that of the municipal areas of the Pla de Mallorca (Majorca) underlines the necessity and the importance of knowing what attitudes and opinions are held by these new residents with respect to Catalan, given that they are numerically important and politically high profile. In this article, the authors present some qualitative data derived from personal interviews carried out with foreigners from a number of different European countries currently living in the municipalities of the Pla de Mallorca, in the centre of the island. Statements made by these people reflect their opinions and attitudes towards the Catalan language, seen as a tool for everyday communication and as a means of integration. As such, these statements constitute a valuable first step towards a study of the perceptions these speakers have of the sociolinguistic situation in the place in which they have chosen to live.

IMMIGRATION AND LINGUISTIC RECEPTION IN THE BALEARIC ISLANDS

Nanda Ramon i Tous

Over the last fifty years, the Balearic Islands have been the scene of notable demographic changes. Over the past ten years, however, the phenomenon of migration that affects the archipelago, influenced by a number of different migratory movements worldwide, has become not only intense but complex and heterogeneous (currently living in the Balearic Islands are people who were born in one hundred and sixty different states and who speak eighty different languages). One of the consequences of such demographic changes is the transformation that has taken place in the linguistic scene in the islands, viewed as linguistic landscape and as a framework for institutional linguistic relations, collective and interpersonal. This article reviews the mechanisms for integration that the Balearic Islands society offers the newcomers: such mechanisms are valuable but clearly insufficient. The author discusses the role of the school and the task faced by the institutions, with special attention to the specific measures for linguistic integration implemented from the Directorate General for Language Policy of the Government of the Balearic Islands in 1999-2003 (materials and resources, first contact activities, specific linguistic training etc.).

THE ISLAND PLAN FOR LANGUAGE NORMALISATION IN MINORCA

*Pilar Vinent i Barceló**Eva Florit i Pons*

After providing a succinct account of the history of the Catalan language in Minorca, and the factors that have affected it beyond the passing of the Estatut d'Autonomia (Statute of Autonomy) of the Balearic Islands (1983), we go on to discuss the Island Plan for Language Normalisation, a programmatic document passed at the plenary session of the Consell Insular de Menorca (Minorca Island government). The authors explain the antecedents and the process by which the Plan came into being, as well as providing a description of its structure. At the same time, they provide a typology of the objectives contained in it and the actions which these objectives will entail — looking at the frequency with which the objectives and the different types of associated actions appear in the text.

SECCIÓ MISCEL·LÀNIA

RESUMS EN CATALÀ

EL CATALÀ, EL CASTELLÀ I L'ANGLÈS: TRES LLENGÜES EN JOC. LES IDEOLOGIES LINGÜÍSTIQUES DELS ESTUDIANTS DE LA UNIVERSITAT DE BARCELONA

*Carles de Rosselló i Peralta**Emili Boix-Fuster*

En aquest article s'examinen les ideologies lingüístiques de trenta-dos estudiants (divuit dones i catorze homes) de la Universitat de Barcelona el 2002. Aquests estudiants participaren en cinc grups de discussió en cadascuna de les divisions de la UB. Tretze d'aquests estudiants tenien el català com a llengua inicial, quinze el castellà i quatre eren bilingües. S'analitzaren sobretot les ideologies envers dos temes: d'una banda, els efectes lingüístics de la globalització, és a dir, la possibilitat que l'anglès esdevingui llengua d'instrucció; d'altra banda, els efectes lingüístics de la mobilitat estudiantil europea (programes Erasmus-Sòcrates) amb la consegüent necessitat de fer tries lingüístiques en els ensenyaments.

EL COL·LEGI JAPONÈS DE BARCELONA. LES IDEOLOGIES LINGÜÍSTIQUES D'UNA COMUNITAT EXPATRIADA A CATALUNYA

Makiko Fukuda

Els japonesos constitueixen una col·lectivitat particular en el mapa multicultural i plurilingüe de Catalunya, ja que presenten uns trets remarcables, entre

els quals la seva temporalitat i un alt nivell econòmic. La present recerca tracta del Col·legi Japonès de Barcelona, que actua com la institució principal de reproducció cultural japonesa, i pretén conèixer la relació entre el seu funcionament general i les ideologies lingüístiques en què es basa. El Col·legi té un rol molt important en el manteniment d'un entorn japonès a Barcelona, però alhora ha d'incorporar una formació en la cultura local, sobretot en les llengües. A més, el Col·legi ha de complir una missió especial encarregada pel Ministeri d'Educació del Japó: fer créixer el nombre de japonesos amb mentalitat internacional, la qual cosa significa implícitament l'aprenentatge de l'anglès. Els resultats mostren que el Col·legi té una planificació molt genèrica de l'ensenyament lingüístic, que s'organitza basant-se en una certa mena de rànquing mental entre el japonès, el castellà, l'anglès i el català. La llengua japonesa se situa en primer lloc com a coneixement *sine qua non* i la resta són classificades segons la seva utilitat per al Japó.

ENTREVISTA SOCIOLINGÜÍSTICA SEMIDIRIGIDA O CONSTRUCCIÓ COMPARTIDA D'IDENTITATS. ELS ITALIANS A CATALUNYA

Rosa Maria Torrens i Guerrini

El meu estudi pretén contribuir al coneixement de les noves immigracions a Catalunya tot tractant el cas dels italians des d'un punt de vista microsociolingüístic. Els instruments de recerca es basen en l'anàlisi de la conversa interaccional dins el marc de l'etnografia de la comunicació i s'apliquen a històries de vida. Es demostra com els parlants (no només l'entrevistat sinó també l'entrevistador), encabits en una entrevista, aprofiten els recursos estructurals propis d'aquest gènere típicament asimètric, tot flexibilitzant-ne les característiques, per portar a terme la seva tasca de manera cooperativa. Així, puc arribar a determinar com poden constituir indicadors de límits etnolingüístics determinats fenòmens amb relació a l'estructura participativa, a la gestió de la tasca o bé al desenvolupament dels temes, així com aspectes purament lingüístics, tots ells entrellaçats en el marc d'una conversa co-construïda de manera més o menys conscient. De vegades els marcs interpretatius són oposats, superposats o convergents, però no es produeix cap trencament.

LES FUNCIONS DISCURSIVES DE L'ALTERNANÇA DE CODIS ALS PATIS DE LES ESCOLES DE CATALUNYA

Mireia Galindo i Solé

En aquest article es presenten les conclusions més rellevants d'una investigació sobre les funcions discursives de les alternances de codis produïdes per infants i preadolescents d'onze a dotze anys al final de la dècada dels noranta, i enregistrades en converses informals als patis de quaranta-tres escoles de tot

Catalunya. L'anàlisi revela que la funció principal de l'alternança és la d'assenyalar un canvi en l'interlocutor. Entre l'alumnat, la norma de convergència al castellà persisteix, però no és l'única possible: hi ha catalanoparlants que parlen en català independentment de la llengua familiar de l'interlocutor, i castellanoparlants que convergeixen al català. En escoles amb una composició demolingüística majoritàriament catalanoparlant i situades en zones on la presència ambiental de català és elevada, s'afavoreix la convergència al català; en canvi, en centres amb una majoria d'alumnat castellanoparlant i ubicades en zones en què el coneixement oral de català és baix, es manté l'adaptació al castellà. A l'alternança a causa de l'interlocutor la segueix, per freqüència d'ús, l'alternança per expressar una segona veu i, a molta distància, les alternances per incorporar expressivitat, a causa de la competència lingüística, o per insistir o reafirmar-se, entre d'altres.

ABSTRACTS IN ENGLISH

CATALAN, SPANISH AND ENGLISH: THREE LANGUAGES IN PLAY. THE LINGUISTIC IDEOLOGIES OF STUDENTS AT THE UNIVERSITAT DE BARCELONA

Carles de Rosselló i Peralta

Emili Boix-Fuster

In this article we examine the language ideologies of thirty-two students (eighteen women and fourteen men) at the Universitat de Barcelona / University of Barcelona in 2002. These students took part in five discussion groups, one in each of the divisions of the UB. Thirteen of these students had Catalan as their first language, fifteen had Spanish, and four were balanced bilinguals. We analysed ideologies held on two issues: firstly, the linguistic effects of globalisation, that is, the possibility of English becoming the medium of instruction, and secondly the linguistic knock-on effects of European student mobility (Erasmus-Socrates programmes) with the consequent need to make language choices in the teaching.

THE JAPANESE SCHOOL OF BARCELONA. LANGUAGE IDEOLOGIES OF AN EXPATRIATED COMMUNITY IN CATALONIA

Makiko Fukuda

The Japanese constitute a particular community in the multicultural and multilingual map of Catalonia, since they present some remarkable characteristics, not least the non-permanent nature of their residence and their high income bracket. The present study focuses upon the Japanese School of Barcelona, which acts as the main institution of Japanese cultural reproduction, setting out to

explore the relationship between the language education it provides and the language ideologies upon which this is based. The School plays a major role in maintaining a Japanese environment in Barcelona; at the same time, however, it has to incorporate education in local culture, particularly languages. What is more, the School has to fulfil a special mission entrusted to it by the Japanese Ministry of Education: increasing the number of Japanese with an international mentality. This in practice means learning English. The results show that this language education is planned in a very generic way, organised around a sort of perceived stratification between Japanese, Spanish, English and Catalan. The Japanese language is situated at the top as *sine qua non* and the other three are classified according to their utility for Japan.

SEMIDIRECTED SOCIOLINGUISTIC INTERVIEW OR SHARED CONSTRUCTION OF IDENTITIES. THE ITALIANS IN CATALONIA

Rosa Maria Torrens i Guerrini

My study sets out to contribute to our knowledge of the new immigrations into Catalonia looking specifically at the case of the Italians from a micro-sociolinguistic point of view. The research instruments utilised here are based on the interactional analysis of conversation within the framework of the ethnography of communication as applied to life histories. Both the interviewee and the interviewer emerge as speakers involved in an interview situation, exploiting the structural resources of this typically asymmetric genre, while seeking to make it more flexible in nature, to be able to carry out the task in a cooperative way. Thus, I am able to determine how it is possible to construct indicators of ethno-linguistic limits in relation to the participatory structure, task management, and topic development, as well as to purely linguistic aspects, all interwoven in the framework of a more or less consciously co-constructed structure. At times, the interpretive frameworks are opposed, superimposed or convergent, but breakdown does not occur.

THE DISCOURSE FUNCTIONS OF CODE-SWITCHING IN THE SCHOOL PLAYGROUNDS OF CATALONIA

Mireia Galindo i Solé

In this article we present the most relevant conclusions of a study of the discourse functions of code-switching among infants and pre-adolescents aged 11 and 12 years at the end of the nineteen nineties. The speech data for the study was recorded in informal conversation in the playgrounds of forty-three schools throughout Catalonia. The analysis reveals that the main function of codeswitching is to signal a change in interlocutor. Among the school population, the norm of convergence on Spanish persists, but is not the only possibility: there

are Catalan speakers who speak in Catalan regardless of the home language of the interlocutor, and there are Spanish speakers who converge on Catalan. In schools where Catalan speakers are in a majority and where there is a high rate of Catalan use in the hinterland, convergence on Catalan is favoured. In contrast, in schools where a majority of the pupils are Spanish speakers, in areas where knowledge of Catalan is low, the accommodation to Spanish is maintained. In addition to switching according to interlocutor, there is also (in descending order) switching to express a second voice and, much less commonly, for expressive reasons, as an outcome of linguistic competition, or to reaffirm or assert oneself, among others.